

Datum: 18-02-2019
Raadsleden: Sven v/d Meer en Rens de Haas
Onderwerp:___Regionaal Risico Profiel (RPP)

Regionaal Risico Profiel (RRP):

Wat is de overweging om in de prioritering te kiezen voor klimaatbeheersing (extreem weer) en cybersecurity? In de notitie worden Pandemie en zoönosen als grote risico's beschreven met zeer ernstige tot catastrofale gevolgen. De vraag is dan ook waarom deze onderwerpen niet in de prioritering zijn meegenomen?

Antwoord:

Het voorstel met betrekking tot de prioritaire risico's is voortgekomen uit een mix van:

- hoge impact en hoge waarschijnlijkheid van risico's;
- verhouding risiconiveau en capaciteitsniveau basisvereisten;
- groot bestuurlijk afbreukrisico (lage waarschijnlijkheid, maar grote impact als het toch voorkomt, bv. een overstroming);
- hoog beleidsrendement (relatief geringe inspanning die veel positieve spin off geeft);
- security (hoge dreiging en grote kwetsbaarheid voor moedwillige verstoringen);
- voldoen aan landelijke doelstellingen en afspraken;
- onbekendheid (nieuwe risico's).

Het voorstel van de expertgroep regionaal risicoprofiel (met vertegenwoordigers vanuit de diverse kolommen o.a. politie, brandweer, waterschap, gemeente) is op basis van deze mix tot stand gekomen. Het is echter een voorstel, gemeenten mogen ook andere voorstellen doen. 'zoönosen' (2013) en 'pandemie' (2010 en 2017) zijn in het verleden al een keer prioritair risico geweest, dit heeft meegespeeld om deze risico's niet voor te stellen. De expertgroep verwacht dat er bij de voorgestelde risico's meer 'winst' te behalen is.

In het achtergronddocument RRP 2019 staat ook een terugblik naar afgelopen periode. Hierin staat ook een kort stukje over de prioritaire risico's. Onderstaande tekst is daarin opgenomen over pandemie. Conclusie is eigenlijk dat we niet veel meer kunnen doen aan voorbereiding dan er nu al is. Het heeft daarom niet zoveel zin om opnieuw pandemie als prioritaire risico te benoemen.

Pandemie

Bij een pandemie ontstaan grote knelpunten in de gezondheidszorg: personeel wordt ziek, terwijl de hulpvraag toeneemt. De organisaties die het meeste last krijgen van capaciteitstekorten zijn huisartsen(posten), ziekenhuizen, verpleeghuizen, instellingen voor thuiszorg en gehandicaptenzorg en ambulancediensten omdat bij deze instellingen zowel de vraag toeneemt (door een groter patiënten aanbod) en de capaciteit afneemt, door zieke medewerkers). Op de capaciteit van deze organisaties heeft de veiligheidsregio geen invloed. Daarom is het niet zinvol bevonden om een expertmeeting te organiseren met als doel capaciteiten te beïnvloeden.

Het belangrijkste middel om de continuïteit van de zorgketen te waarborgen is het regionale Coördinatieorgaan, opgericht in 2009. Het goed functioneren van het Coördinatieorgaan hoort tot de prioriteiten van GHOR-Brabant Zuidoost.[1]

Een pandemie heeft ook effecten op het personeel van alle hulpdiensten. Hoewel er niet direct meer incidenten zullen plaatsvinden door een pandemie, is de capaciteit voor hulpverlening mogelijk niet voldoende in verband met de vergrote druk op het beschikbare personeel. Dit zal al snel een (inter)nationaal probleem zijn. Situationeel moet dan worden bepaald welke zorg- of veiligheidsvragen geprioriteerd worden.